

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๙๖/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายสลิโรจน์ ยมรักษ์ ผู้ฟ้องคดี
ประธานกรรมการจัดการสถานนันทนาการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
(ประธานกรรมการ จ.ส.ท.) ที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดี
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๒

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองระยของคดีหมายเลขดำที่ ๘๕/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสถานนันทนาการเทศบาลเมืองตราด ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ใช้อุบายหลอกลวงนางสาวชั้นทอง โอนแก้ว ตำแหน่งพนักงานบัญชี สังกัดสถานนันทนาการเทศบาลเมืองตราด เพื่อให้เข้าไปในบ้านพักแล้วขึ้นใจกระทำชำเรา แม้ภายหลังนางสาวชั้นทองจะขอยุติความสัมพันธ์ในทางชู้สาวแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดียังบังคับขึ้นใจตลอดมา โดยน่าจะมีพฤติการณ์ใช้โทรศัพท์มือถืออัดเสียงหรือวิดีโอไว้ด้วย ทำให้นางสาวชั้นทองเกิดความวิตกกังวลอย่างหนักว่าหากมีการเปิดเผยคลิปเสียงหรือวิดีโอดังกล่าวแล้ว จะทำให้ได้รับความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงจากความเครียดดังกล่าวเป็นสาเหตุให้นางสาวชั้นทองฆ่าตัวตาย นายกเทศมนตรีเมืองตราด

/จึงได้มี...

จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ตามที่ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์เป็นผู้บังคับบัญชาข่มเหงจิตใจผู้ใต้บังคับบัญชาและกระทำความผิด ศีลธรรมอย่างร้ายแรง เป็นที่เสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ จึงเป็นความผิด วินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาล ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๖ (๘) เห็นควรลงโทษไล่ออก ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจาก พนักงานสถานธนาอนุบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเทศบาลเมืองตราดได้รับหนังสืออุทธรณ์ของ ผู้ฟ้องคดีในวันเดียวกัน แต่เมื่อครบ ๙๐ วัน แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณา อุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจาก พนักงานสถานธนาอนุบาลไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ไม่ถูกต้อง คณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นกลาง และมีส่วนได้เสียกับเรื่องที่สอบสวน รวมทั้ง โทษที่ลงแก่ผู้ฟ้องคดีก็มีความรุนแรงเกินไป ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิด ตามที่ถูกกล่าวหา ไม่เคยมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวชั้นทอง เป็นเพียงแค่เพื่อนร่วมงาน และเป็นผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องงานเท่านั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้นางสาวชั้นทองฆ่าตัวตายนั้น เนื่องมาจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับการทำงานที่ผิดพลาด กรณีออกไปเสริ้จรับเงินในการ จำหน่ายทรัพย์สินหลุดจำนำ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่ครบทุกรายการ โดยมีการดำเนินการ ทางวินัยแก่ผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด ซึ่งนางสาวชั้นทองเคยขอคำปรึกษา ในการแก้ปัญหาจากผู้ฟ้องคดีทางโทรศัพท์ ประกอบกับปลัดเทศบาลเมืองตราดได้สอบถาม ข้อเท็จจริงจากนางสาวชั้นทองด้วยวาจา และได้ข่มขู่จะเอาผิดนางสาวชั้นทองทั้งทางวินัยและ อาญาด้วย จึงทำให้นางสาวชั้นทองมีความเครียดและวิตกกังวลเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลัวว่า ตนจะถูกไล่ออกจากราชการและต้องถูกจำคุก ส่วนกรณีที่มีข้อความตามบันทึกของนางสาวชั้นทอง ที่กล่าวถึงผู้ฟ้องคดีในทำนองว่า ตนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และอีกหลายครั้งในเวลาต่อมานั้น เนื่องมาจากนางสาวชั้นทองเข้าใจผิดว่า ผู้ฟ้องคดี ได้บันทึกเสียงการสนทนาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวชั้นทองทางโทรศัพท์ในเรื่องการออกไป เสริ้จรับเงินไม่ครบถ้วนที่เคยปรึกษา แล้วนำสิ่งที่บันทึกไว้ไปบอกปลัดเทศบาลเมืองตราด ทำให้ปลัดเทศบาลเมืองตราดทราบเรื่องราวดังกล่าวแล้วนำมาข่มขู่นางสาวชั้นทอง เป็นเหตุให้ นางสาวชั้นทองโกรธผู้ฟ้องคดีอย่างมาก จึงเขียนบันทึกใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนก็ไม่ได้ดำเนินการตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการ ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากเมื่อมีระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาล

/ขององค์การ...

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงาน
 สถานธนานุบาลไว้โดยเฉพาแล้ว แต่คณะกรรมการสอบสวนกลับนำประกาศคณะกรรมการ
 พนักงานเทศบาลจังหวัดตราด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
 การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ มาใช้
 เป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ไม่มีข้อกำหนดใดให้นำมาใช้ได้
 และคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ได้เรียกให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา
 ตามแบบ สว. ๒ เพียงแต่ให้บุคคลที่ไม่ใช่กรรมการเป็นผู้นำแบบ สว. ๒ มาให้ผู้ฟ้องคดี
 ลงนามรับทราบข้อหา แต่ได้สรุปรายงานผลการสอบสวน ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า
 ผู้ฟ้องคดีมารับทราบข้อหาด้วยตนเอง ทั้งได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว
 อันเป็นเท็จ นอกจากนี้ ปลัดเทศบาลเมืองตราดซึ่งเป็นประธานกรรมการสอบสวนยังเป็นบุคคล
 ที่มีส่วนก่อให้เกิดนางสาวชั้นทองเกิดความวิตกกังวล จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินการทางวินัย
 ในครั้งนี้ อีกทั้งยังเคยมีเหตุส่วนตัวโกรธเคืองและไม่พอใจผู้ฟ้องคดีด้วย และประธานกรรมการสอบสวน
 ยังปักใจเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาทั้งที่ยังไม่ได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีก่อน
 จึงเป็นผู้ที่มีเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นกลาง
 อันจะเห็นได้จากกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้รับฟังพยานบุคคลรายนางสาวพัชรียา
 พจนานนท์ และนายถวิล ทรนุรักษ์ ที่ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องและเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี
 ในเรื่องที่ว่านางสาวชั้นทองมีนิสัยเรียบร้อย มีความวิตกกังวลสูงกว่าคนทั่วไป มีความกังวล
 ที่จะถูกลงโทษทางวินัยและทางอาญา รวมทั้งที่นายถวิลให้ถ้อยคำว่าได้อยู่กับผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๑
 สิงหาคม ๒๕๕๔ อีกทั้ง ยังมีการรับฟังพยานบุคคลรายนายยุค ช่างทอง และรายนางธารินี
 อยู่ละออ ที่ให้การบางส่วนเป็นเท็จด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม
 ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (สว. ๒)
 ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
 ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว. ๓) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ รวมทั้งรายงานการสอบสวน
 (สว. ๖) ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. เพิกถอนมติของ จ.ส.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗
 กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติลงโทษไล่ออกจากพนักงานสถานธนานุบาล

๓. เพิกถอนคำสั่งสำนักงาน จ.ส.ท. ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน
 ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสถานธนานุบาล

/๔. ให้สำนักงาน...

๔. ให้สำนักงาน จ.ส.ท. มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม เสมือนไม่เคยออกจากราชการ และคืนสิทธิทั้งหลายที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายและ รายได้อื่นๆ เป็นเงิน ๑๙๑,๑๕๑.๑๖ บาท พร้อมกับดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่มีสิทธิ จนถึงวันฟ้องคดี รวม ๒๐๐ วัน เป็นเงิน ๗,๘๕๕.๕๓ บาท รวมเป็นเงิน ๑๙๙,๐๐๖.๖๙ บาท รวมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระเสร็จ

๕. ให้สำนักงาน จ.ส.ท. พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิ ที่ควรได้เป็นกรณีพิเศษ

๖. ให้สำนักงาน จ.ส.ท. จ่ายค่าเสียหายในกรณีที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังจากบุคคลทั่วไปและจากพนักงานสถานธนาอนุบาลด้วยกัน เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหายจากการเสียสิทธิอื่น ๆ เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมกับ ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

๗. ให้สำนักงาน จ.ส.ท. ทำหนังสือขอโทษที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชังจากบุคคลทั่วไปและจากพนักงานสถานธนาอนุบาลด้วยกัน โดยให้ สำนักงาน จ.ส.ท. เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด

๘. ให้สำนักงาน จ.ส.ท. และเทศบาลเมืองตราดดำเนินการสอบสวนวินัย แก่คณะกรรมการสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และพนักงานสถานธนาอนุบาลที่ให้การ เป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณารายงานการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งเทศบาลเมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด มีภรรยา และบุตรอยู่แล้ว ได้มีพฤติการณ์ใช้อุบายหลอกลวงนางสาวชั้นทอง โอนแก้ว ตำแหน่งพนักงาน บัญชี ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เข้าไปในบ้านพักของตนแล้วขึ้นใจกระทำชำเรา ภายหลังที่ นางสาวชั้นทองได้บอกญาติความสัมพันธ์นั้นชู้สาวกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดียังได้บังคับขึ้นใจ ตลอดมา โดยมีพฤติการณ์น่าจะใช้โทรศัพท์อัดเสียงหรือวิดีโอไว้ด้วย ทำให้นางสาวชั้นทอง เกิดความวิตกกังวลอย่างหนักว่า หากมีการเปิดเผยคลิปเสียงหรือวิดีโอดังกล่าวแล้วจะทำให้ ตนได้รับความอับอาย เสียชื่อเสียง และจากความเครียดดังกล่าวเป็นสาเหตุให้นางสาวชั้นทอง ฆ่าตัวตาย กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บังคับบัญชา ช่มเหงจิตใจผู้ใต้บังคับบัญชาและกระทำ ผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง เป็นที่เสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ทั้งตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเป็นอาชีพที่ได้รับความเคารพนับถือและได้รับเกียรติจากคน

/ในสังคม...

ในสังคม การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีพฤติกรรมดังกล่าว จึงเป็นการไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วและเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๕๖ (๘) ประกอบข้อ ๖๐ วรรคสาม ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสถานธนานุบาล โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การดำเนินการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาที่ฟังไม่ขึ้น จึงมีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนได้นำหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดตราด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ มาใช้เป็นแนวทางในการสอบสวนวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับประกันความเป็นธรรม เนื่องจากหลักเกณฑ์ตามประกาศดังกล่าวมีการกำหนดให้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๕๙ วรรคสอง ของระเบียบ จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานสถานธนานุบาลของเทศบาลเมืองตราด จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นลูกจ้างของเทศบาลเมืองตราดด้วย เทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจิติ ๓๑๖/๒๕๒๗ ซึ่งให้ถือว่าพนักงานของสถานธนานุบาลเป็นลูกจ้างของเทศบาล อันเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและมีใช้ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ตามข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ นอกจากนี้ ได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ ด้วยตนเอง และรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ แล้ว ตลอดจนได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ประธานกรรมการสอบสวนมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ดำเนินการทางวินัย นั้น ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำคัดค้านกรรมการคนใดคนหนึ่ง ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า สาเหตุที่ทำให้นางสาวชั้นทองฆ่าตัวตายมาจากคำชู้ของประธานกรรมการสอบสวนว่าจะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่นางสาวชั้นทอง และนางสาวชั้นทองเข้าใจผู้ฟ้องคดีผิดจนมีการแต่งเรื่องชู้สาวเพื่อใส่ร้าย

/ผู้ฟ้องคดี นั้น...

ผู้ฟ้องคดี นั้น ได้มีการพิสูจน์โดยผู้เชี่ยวชาญของกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้วว่า บันทึกลงของนางสาวชั้นทองทุกฉบับเป็นลายมือชื่อของนางสาวชั้นทอง ซึ่งบันทึกดังกล่าวสามารถสรุปพฤติการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันคู่สวาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวชั้นทองได้อย่างชัดเจน ทั้งยังไม่มี การดำเนินการกล่าวหาหรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่นางสาวชั้นทองก่อนที่จะฆ่าตัวตาย ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าประธานกรรมการสอบสวนได้พุดจาชมุขนางสาวชั้นทองก็ไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน ดังนั้น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะเป็นการประพฤติด้อย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๓/๒๕๔๙ ที่ อ. ๓๔๐/๒๕๔๙ และที่ อ. ๓๓๒/๒๕๔๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาล จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในคำสั่งดังกล่าวในฐานะประธานกรรมการจัดการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ประธานกรรมการ จ.ส.ท.) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๑ (๓) จะเห็นได้ว่า ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนวินัยแก่พนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง รวมทั้งสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด ได้แก่ หัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. เมื่อขณะที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด โดยสถานะของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง คือ หัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. การที่นายกเทศมนตรีเมืองตราด ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๙ ซึ่งเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ไม่ได้มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และไม่ปรากฏว่านายกเทศมนตรีเมืองตราด

/ได้รับมอบหมาย...

ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. ให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้อำนาจดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานของสถานธนาอนุบาลเทศบาล เมืองตราดได้ การออกคำสั่งเทศบาลเมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย เนื่องจากเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ เมื่อการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นขั้นตอน เริ่มต้นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการทางวินัยเพื่อนำไปสู่ การลงโทษทางวินัย การที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือพนักงานของรัฐกำหนด ตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงไว้โดยเฉพาะ เป็นกรณีพิเศษแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าประสงค์ ให้เฉพาะผู้บังคับบัญชาในระดับหรือตำแหน่งที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกัน สิทธิของผู้ได้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากการถูกดำเนินการ ทางวินัยดังกล่าว โดยไม่ถูกกลั่นแกล้งจากผู้ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ดังนั้น ปัญหาการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐโดยผู้ไม่มี อำนาจตามกฎหมาย จึงเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามข้อ ๙๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งศาลชอบที่จะยกข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชนขึ้นวินิจฉัยแล้วพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ เมื่อการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี คำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถาน ธนาอนุบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งสำนักงาน จ.ส.ท. ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ศาลปกครองจะต้องพิพากษา เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ทั้งนี้ ปรากฏว่าความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของคำสั่งดังกล่าว มีเหตุสืบเนื่องจากการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้ฟ้องคดีโดยผู้ที่ไม่มีความอำนาจ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็น สาธารณะสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด และหากศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว จะมีผลให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องสั่งการหรือไปดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่

/ให้ถูกต้อง...

ให้ผู้ถูกต้อง ส่วนผู้ฟ้องคดีจะถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยถูกดำเนินการทางวินัยมาก่อน แต่ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินการทางวินัยครั้งใหม่นั้น จะมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงสิทธิต่างๆ ในฐานะพนักงานสถานธนาอนุบาลของผู้ฟ้องคดี กับความเสียหายที่ทางราชการจะได้รับจากการกระทำผิดวินัยของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อพิจารณาระหว่างประโยชน์ส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีกับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อประโยชน์สาธารณะและการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ศาลจึงให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาล โดยให้มีผลนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้ผู้ถูกต้อง

เมื่อคดีนี้ศาลมิได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ให้มีผลเมื่อคำพิพากษาถึงที่สุด ดังนั้น ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ จนถึงวันคดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม และคืนสิทธิทั้งหลายที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งไม่จำเป็นต้องพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีควรได้เป็นกรณีพิเศษในช่วงเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิมและคืนสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายตั้งแต่วันที่ มีคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นต้นไป

เมื่อความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาลดังกล่าว มีสาเหตุเกิดจากการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีโดยผู้ที่ไม่ใช่อำนาจ ซึ่งทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องไปดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเสียใหม่ให้ผู้ถูกต้อง โดยยังมีได้มีการพิจารณาถึงผลการดำเนินการทางวินัยซึ่งในการดำเนินการครั้งใหม่อาจจะเหมือนหรือแตกต่างไปจากเดิมก็ได้ จึงเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้พิจารณาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริงว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ หรือเป็นที่เสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญโดยประการอื่นของผู้ฟ้องคดี หรือไม่ อย่างไร อันจะเป็นผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้กระทำละเมิดต่อชื่อเสียงและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำละเมิดต่อชื่อเสียงและก่อความเสียหายใดๆ แก่ผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เมื่อการแต่งตั้ง...

เมื่อการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและการที่คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ตลอดจนการมีมติของ จ.ส.ท. ให้ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสำนักงานสถานนุบาลนั้น เป็นเพียงขั้นตอนเตรียมการภายในอำนาจหน้าที่ของทางวินัยแก่พนักงานสำนักงานสถานนุบาลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะจัดทำคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการ และมติของ จ.ส.ท. จึงยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการดำเนินการดังกล่าว ส่วนคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้สำนักงาน จ.ส.ท. ทำหนังสือขอโทษผู้ฟ้องคดี และให้สำนักงาน จ.ส.ท. และเทศบาลเมืองตราดดำเนินการสอบสวนวินัยแก่คณะกรรมการสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ และพนักงานสำนักงานสถานนุบาลที่ให้การเท็จ เป็นกรณีที่ศาลปกครองไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองในประเด็นนี้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสำนักงานสถานนุบาล โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษานี้ถึงที่สุด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิมและคืนสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายตั้งแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นต้นไป คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้ถูกต้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิมและคืนสิทธิทั้งหลายที่พึงได้ตามระเบียบกฎหมายและรายได้อื่นๆ เช่น ค่าจ้าง ชั้นค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง ค่าครองชีพชั่วคราว ค่าอาหาร เงินรางวัลประจำปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งไม่พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ตามสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้เป็นกรณีพิเศษในช่วงเวลาดังกล่าว โดยให้มีผลนับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นต้นไป โดยไม่ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ออกคำสั่งไล่ออกจากพนักงานสำนักงานสถานนุบาลนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิมและคืนสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายตั้งแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด เป็นต้นไป เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และคืนสิทธิทั้งหลายให้ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายและรายได้อื่นๆ เช่น ค่าจ้าง ชั้นค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง ค่าครองชีพชั่วคราว ค่าอาหาร เงินรางวัลประจำปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี รวมทั้งพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับเป็นกรณีพิเศษในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย โดยให้คำพิพากษามีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่คำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาลมีผลบังคับใช้จนถึงวันฟ้องคดี และถัดจากวันฟ้องคดีจนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นกรณีดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจของศาลตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ตามมาตรา ๕๓ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ ข้อ ๒๒ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๓๑๖/๒๕๒๗ สรุปได้ว่า สถานธนาอนุบาลเป็นหน่วยงานของเทศบาลและได้จัดตั้งโดยเทศบัญญัติเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าจะในระเบียบการแบ่งส่วนการบริหารของเทศบาลจะไม่ได้ระบุสถานธนาอนุบาลไว้ด้วยก็ตาม แต่สถานธนาอนุบาลเป็นหน่วยงานย่อยที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักปลัดเทศบาลอันเป็นส่วนการบริหารใหญ่ของเทศบาล พนักงานสถานธนาอนุบาลจึงเป็นลูกจ้างของเทศบาลด้วยตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาความหมายของพนักงานสถานธนาอนุบาลแล้ว จะเห็นได้ว่า มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน จ.ส.ท. และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน จ.ส.ท. ผู้บังคับบัญชา ย่อมเป็นไปตามข้อ ๑๑ (๓) ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สำหรับ

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น เมื่อพนักงาน
 สถานธนานุบาลได้ทำสัญญาจ้างกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการ
 โรงรับจำนำอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
 พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบข้อ ๒๒ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาล
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้พนักงานดังกล่าวทำสัญญาจ้างกับองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๑๖/๒๕๒๗
 เห็นว่า พนักงานสถานธนานุบาลเป็นลูกจ้างของเทศบาล ดังนั้น เมื่อมาตรา ๔๘ สัตตรส
 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติให้นายกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบ
 ในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างด้วย
 นายกเทศมนตรีจึงเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและมีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
 อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๕๙ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี
 เป็นการไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันถือว่าเป็น
 ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 ตามข้อ ๕๖ (๘) ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ หากให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สถานธนานุบาล
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงาน จ.ส.ท. ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออก ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕
 ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดการสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 (คณะกรรมการ จ.ส.ท.) ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว
 อย่างไรก็ตาม หากได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีขึ้นใหม่
 ก็ไม่ได้ทำให้ผลการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาคลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและ
 พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
 ให้อำนาจเทศบาลจัดตั้งสถานธนานุบาลหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่นเท่านั้น แต่ไม่ได้รวมถึง
 การให้อำนาจนายกเทศมนตรีมีอำนาจกระทำการนอกเหนือบทบัญญัติข้อนี้ได้ นายกเทศมนตรี
 เป็นนักการเมืองและเป็นเพียงผู้บริหารท้องถิ่นที่สถานธนานุบาลตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเท่านั้น
 แต่ไม่ได้มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ทั้งไม่ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท.
 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของพนักงานสถานธนานุบาล จึงไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ

/สอบสวนวินัย...

สอบสวนวินัยร้ายแรงพนักงานสถานธนาอนุบาลได้ เมื่อข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า อำนาจในการออกคำสั่งเป็นของสำนักงาน จ.ส.ท. โดยตรง และวรรคสองกำหนดว่า การถอน หลักทรัพย์ค้ำประกันของพนักงานสถานธนาอนุบาล ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรายงาน ขอความเห็นชอบจากสำนักงาน จ.ส.ท. ก่อนทุกราย และให้รายงานด้วยว่าการปฏิบัติงาน พนักงานสถานธนาอนุบาลผู้นั้นได้กระทำความเสียหายต้องชดใช้เงินแก่สถานธนาอนุบาลหรือไม่ และโดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาล ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ จัดตั้งสถานธนาอนุบาลหรือโรงรับจำนำขึ้นในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการ ๒ ชุด เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานกิจการของสถานธนาอนุบาล ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาล ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกชื่อย่อว่า ส.ธ.ท. มีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน โดยตำแหน่ง มีหน้าที่พิจารณาการจัดตั้งและอำนวยความสะดวกแก่สถานธนาอนุบาลขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นในด้านต่างๆ ส่วนคณะที่สอง คือ คณะกรรมการจัดการสถานธนาอนุบาลของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกชื่อย่อว่า จ.ส.ท. มีอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ประธานกรรมการ จ.ส.ท. เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน จ.ส.ท. ซึ่งคณะกรรมการ จ.ส.ท. มีหน้าที่ช่วยในการจัดการสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้สำนักงาน จ.ส.ท. เป็นส่วนราชการมีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงาน และตรวจตราสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า สำนักงาน จ.ส.ท. เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ จ.ส.ท. ด้วย แต่กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้กำหนดให้ สำนักงาน จ.ส.ท. และคณะกรรมการทั้งสองชุดดังกล่าวอยู่ในสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสำนักงานหรือกองใดในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำหรับอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ จ.ส.ท. เกี่ยวกับพนักงานสถานธนาอนุบาลนั้น ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วย พนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ (๔) ได้กำหนดให้ คณะกรรมการ จ.ส.ท. มีหน้าที่ บรรจุ แต่งตั้ง พิจารณาโทษ และถอดถอนพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของสถานธนาอนุบาล และข้อ ๑๑ (๓) กำหนดให้หัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. เป็นผู้บังคับบัญชา พนักงานสถานธนาอนุบาล สำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานสถานธนาอนุบาลที่ปฏิบัติงาน ในสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการ จ.ส.ท. ได้ออกระเบียบ สำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑

/กำหนด...

กำหนดเป็นหลักเกณฑ์และเป็นมาตรฐานกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสถานธนาอนุบาลทุกแห่ง โดยข้อ ๗ กำหนดว่า ตำแหน่งพนักงานสถานธนาอนุบาล มี ๒ กลุ่ม คือ (๑) กลุ่มตำแหน่งทั่วไป ได้แก่... (๒) กลุ่มตำแหน่งบริหาร ได้แก่ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ... เมื่อพิจารณาตามข้อ ๕๔ วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริม การดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๑ (๓) จะเห็นได้ว่าผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนวินัย แก่พนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง รวมทั้งสถานธนาอนุบาล เมืองตราด ได้แก่ หัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. ส่วนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๓๑๖/๒๕๒๗ นั้น ไม่ถือว่าเป็นที่สุด ไม่มีผลผูกพันในทางกฎหมาย เพราะไม่ใช่คำพิพากษา ของศาล กรรมการปกครองโดยสำนักงาน จ.ส.ท. จะปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้ อีกทั้งผู้ฟ้องคดี ไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาและให้การปฏิเสธมาโดยตลอด และผู้ฟ้องคดีไม่เคยมี พฤติการณ์ที่เป็นการกระทำในทางที่ผิดศีลธรรม

ศาลปกครองสูงสุดได้แสวงหาข้อเท็จจริงโดยมีคำสั่งลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓ ให้คู่กรณีจัดส่งสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับเทศบาลเมืองตราด

ผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งสำเนาสัญญาจ้างพนักงานสถานธนาอนุบาลของเทศบาลเมืองตราด ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ระหว่างผู้ฟ้องคดี กับ เทศบาลเมืองตราด ตามคำสั่งศาล

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้จัดส่งสำเนาสัญญาจ้างพนักงานสถานธนาอนุบาลของ เทศบาลเมืองตราด ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ระหว่างผู้ฟ้องคดี กับ เทศบาลเมืองตราด ตามคำสั่งศาล และแถลงต่อศาลเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้เป็นผู้ทำสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ทำสัญญาจ้างกับเทศบาลเมืองตราด ตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงต่อศาลว่า การที่สำนักงาน จ.ส.ท. ออกระเบียบให้เทศบาล ทำสัญญาจ้างพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมสัญญาค้ำประกัน นั้น ก็เพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่เทศบาลเท่านั้น แต่พนักงานสถานธนาอนุบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศยังคงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของสำนักงาน จ.ส.ท. อยู่ โดยมีหัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. เป็นหัวหน้าพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น การดำเนินการใดๆ จะต้องขออนุญาตจากหัวหน้าสำนักงานดังกล่าว โดยไม่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบใดของเทศบาล การทำสัญญาจ้างกับเทศบาลไม่ได้ส่งผลให้ นายกเทศมนตรีมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือพนักงานสถานธนาอนุบาล สำหรับการสอบสวนวินัยร้ายแรง

/ผู้ฟ้องคดีนั้น...

ผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้นำหลักฐานเท็จมาประกอบการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเท่าเทียมในการเสนอพยานหลักฐานเกี่ยวกับการเสียชีวิตของนางสาวชั้นทอง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเรื่องโกรธเคืองกับนางสาวชั้นทอง ผู้ฟ้องคดีไม่รู้จักกับปลัดเทศบาลเมืองตราด มาก่อน และไม่เคยนำเรื่องที่นางสาวชั้นทองปรึกษาไปแจ้งแก่บุคคลดังกล่าว เมื่อนางสาวชั้นทอง ได้เสียชีวิตไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถหาพยานหลักฐานมายืนยันความบริสุทธิ์ของตนได้ ทั้งพยานบุคคลซึ่งใกล้ชิดกับนางสาวชั้นทองก็ไม่ยอมมาเป็นพยานให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา และไม่เคยข่มขืนใจนางสาวชั้นทอง ข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีในชั้นการสอบสวนวินัยไม่เป็นความจริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนคณะกรรมการสอบสวนวินัยต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่ยังไม่ทราบผล

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงเป็นหนังสือ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ยื่นคำแถลง และคู่กรณีไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด ได้มีกรณีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมใช้อุบายหลอกลวงนางสาวชั้นทอง โอนแก้ว ตำแหน่งพนักงานบัญชี สังกัดสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด เข้าไปในบ้านพักของตน แล้วข่มขืนใจกระทำชำเรา เมื่อต่อมานางสาวชั้นทองขอยุติความสัมพันธ์ในทางชู้สาวแล้ว แต่ยังคงบังคับขืนใจตลอดมา ทั้งผู้ฟ้องคดียังน่าจะจะมีพฤติกรรมใช้โทรศัพท์มือถืออัดเสียงหรือวิดีโอไว้ด้วย ทำให้นางสาวชั้นทองเกิดความวิตกกังวลอย่างหนักกว่าหากมีการเปิดเผยคลิปเสียงหรือวิดีโอดังกล่าวแล้ว จะทำให้ได้รับความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง และจากความเครียดดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุให้นางสาวชั้นทองฆ่าตัวตาย นายกเทศมนตรีเมืองตราดจึงได้อาศัยอำนาจตามข้อ ๕๙ ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ มีคำสั่งเทศบาลเมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนวินัยดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๕๖ (๘) ของระเบียบดังกล่าว เห็นควรลงโทษไล่ออก

/และได้รายงาน...

และได้รายงานให้ประธานกรรมการจัดการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ประธานกรรมการ จ.ส.ท.) พิจารณา ต่อมา คณะกรรมการจัดการสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ จ.ส.ท.) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ให้ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงาน จ.ส.ท. ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ เรื่อง ลงโทษไล่ออกพนักงานสถานธนาอนุบาล ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออก ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเทศบาลเมืองตราดได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในวันเดียวกัน แต่เมื่อครบ ๙๐ วันแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ระหว่างที่คดีอยู่ในการพิจารณาของ ศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากความเป็นพนักงาน สถานธนาอนุบาล โดยให้มีผลนับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และคืนสิทธิที่ ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมายตั้งแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี ออกจากการเป็นพนักงานสถานธนาอนุบาล เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะต้องให้ ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม คืนสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบกฎหมาย และ รายได้อื่นๆ พร้อมดอกเบี้ย และให้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีตามสิทธิที่ควรได้ เป็นกรณีพิเศษ หรือไม่ เพียงใด

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า นายกเทศมนตรีเมืองตราดมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี และกระบวนการสอบสวนวินัย รวมทั้งการพิจารณาลงโทษ ทางวินัยผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายแล้ว คดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า คำสั่งเทศบาล เมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิจารณาแล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง บัญญัติว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ มิได้ มาตรา ๒๘๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับอยู่ขณะเกิดคดีพิพาท มาตรา ๒๘๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ มาตรา ๒๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่งให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ... พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ... การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน... ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดว่า โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการควบคุมและดำเนินงานสถานนุบาลของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบาทภารกิจตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

/พ.ศ. ๒๕๓๔...

พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้... ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้มีคณะกรรมการจัดการสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคณะหนึ่ง เรียกชื่อย่อว่า “จ.ส.ท.” ... ข้อ ๙ กำหนดว่า ให้ จ.ส.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๔) บรรจุ แต่งตั้ง พิจารณาโทษ และถอดถอนพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของสถานธนานุบาล และของสำนักงาน จ.ส.ท. ... (๖) วางระเบียบ ข้อบังคับ หรือออกคำสั่งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้าง ของสถานธนานุบาล ของสำนักงาน จ.ส.ท. และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ... ข้อ ๑๑ กำหนดว่า ให้มีสำนักงาน จ.ส.ท. ทำหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานและตรวจตราสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการจัดรูปการบริหาร ดังนี้... (๓) กำหนดให้หัวหน้าสำนักงาน จ.ส.ท. เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานสถานธนานุบาล... ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้... ข้อ ๑๕ กำหนดว่า ให้ประธานกรรมการ จ.ส.ท. เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งจ้าง หรือบรรจุ และแต่งตั้ง ให้เป็นพนักงานสถานธนานุบาลทุกตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่งและการสับเปลี่ยนตำแหน่ง โดยได้รับอนุมัติจาก จ.ส.ท. ข้อ ๖๐ วรรคสาม กำหนดว่า กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการ จ.ส.ท. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๕ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดว่า อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการควบคุมและดำเนินงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการควบคุมและดำเนินงานสถานธนานุบาลของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงได้กำหนดระเบียบว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลไว้ดังนี้ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “พนักงานสถานธนานุบาล” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้รับเงินค่าจ้างจากสถานธนานุบาล... ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานสถานธนานุบาลจะกระทำได้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานธนานุบาล หรือสำนักงาน จ.ส.ท. ประกาศรับสมัครสอบแข่งขัน ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับตำแหน่งใหม่ การแต่งตั้งให้เป็นพนักงานประจำ การเลื่อนตำแหน่งและการสับเปลี่ยน

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งต้องได้รับอนุมัติจาก จ.ส.ท. ข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การดำเนินการทางวินัย แก่พนักงานสถานธนาอนุบาล ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า วรรคสอง กำหนดว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชา เห็นสมควร...

จากทบทวนคดีของรัฐธรรมนูญดังกล่าว การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นและเท่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยการกำกับดูแลต้องมีกฎหมายบัญญัติ ให้อำนาจไว้โดยชัดแจ้งและต้องดำเนินการภายในขอบเขตของกฎหมายนั้นด้วย ซึ่งคำว่า กฎหมาย ตามความหมายของรัฐธรรมนูญนั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยในคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๒ ว่าหมายถึงกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งโดยทั่วไปได้แก่พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นที่มีค่าบังคับเทียบเท่าพระราชบัญญัติเท่านั้น เมื่อคดีนี้นายกเทศมนตรีเมืองตราดและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดีและออกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากการทำงาน สถานธนาอนุบาล ตามลำดับ โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงาน สถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ออกตามความในข้อ ๙ (๖) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนาอนุบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่โดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่บัญญัติให้กระทรวงหนึ่งให้มีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่กำหนดให้กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจหน้าที่ โดยทั่วไปของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการบริหารงานของกระทรวงและในการส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นเท่านั้น โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลในสถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีอำนาจออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการ สถานธนาอนุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ การที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยไม่มีกฎหมายในระดับ พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ จึงเป็นการใช้อำนาจกำกับดูแลนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ และเกินกว่าที่จำเป็น ตามมาตรา ๒๘๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

/พุทธศักราช ๒๕๔๐...

พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๘๒ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประธานกรรมการจัดการสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ (๖) ของระเบียบเดียวกัน ออกระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นระเบียบ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งมีผลเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของพนักงานสถานธนานุบาลได้

เมื่อสถานธนานุบาลเป็นหน่วยงานของเทศบาลซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยเทศบัญญัติ อันเป็นบริการสาธารณะที่จัดทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เทศบาลเมืองตราดย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง ของสถานธนานุบาลได้ตามมาตรา ๒๘๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และโดยที่นายกเทศมนตรีเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้าง ตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๔๘ สัตตรส แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ก่อนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการส่งเสริมการดำเนินงานกิจการสถานธนานุบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จะใช้บังคับ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การบรรจุบุคคลเข้าเป็นพนักงานสถานธนานุบาล จะกระทำได้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานธนานุบาล ทั้งคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างกับเทศบาลเมืองตราด นายกเทศมนตรีเมืองตราดจึงเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและมีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๕๔ ของระเบียบเดียวกัน ดังนั้น คำสั่งเทศบาลเมืองตราด ที่ ๑๑๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งออกโดยนายกเทศมนตรีเมืองตราด ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการออกคำสั่งโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังขึ้น

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกลงอาหาหรือไม่ เห็นว่า ระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนานุบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๗ กำหนดว่า พนักงานสถานธนานุบาลต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำผิด จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานสถานธนานุบาลต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว วรรคสอง กำหนดว่า ห้ามมิให้ประพฤติซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ เช่น ประพฤติตน

/เป็นคนเสเพล...

เป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของนางจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนัน กระทำความผิดอาญา กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ของตน ข้อ ๕๑ กำหนดว่า โทษทางวินัย มี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดค่าจ้าง (๓) ลดขั้นค่าจ้าง (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก ข้อ ๕๒ กำหนดว่า การกระทำความผิด ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง... (๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานสถานธนาอนุบาล ซึ่งมีกรณีอันมีมูล ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า วรรคสอง กำหนดว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร... วรรคสี่ กำหนดว่า เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการ ตามข้อ ๕๖ แล้วรายงานให้สำนักงาน จ.ส.ท. ทราบโดยด่วน ข้อ ๕๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานสถานธนาอนุบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้างตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ในกรณีกระทำความผิดวินัย เล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าว ตักเตือนก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนก็ให้ลดโทษได้ แต่ต้องมีให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากรายงานการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด มีภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนนางสาว ชันทอง โอนแก้ว ดำรงตำแหน่งพนักงานบัญชี สังกัดสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองตราด โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับในการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ตนรู้จักกับนางสาวชันทอง ในฐานะเป็นเพื่อนร่วมงานและเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีเคยไปบ้านพักซึ่งนางสาวชันทอง อยู่อาศัยตามลำพังในเวลาเลิกงานประมาณ ๔ - ๕ ครั้ง และแต่ละครั้งอยู่จนถึงเวลาประมาณ ๒๐ - ๒๑ นาฬิกา เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ในเวลาเลิกงาน นางสาวชันทองได้โทรศัพท์ให้ ผู้ฟ้องคดีไปรับที่บ้านพักของตนเพื่อไปยังบ้านพักของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ตามลำพัง เพื่อปรึกษาเรื่องที่นางสาวชันทองเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีได้บันทึกบทสนทนาที่นางสาวชันทองได้ปรึกษา ผู้ฟ้องคดีเรื่องความเครียดเกี่ยวกับการทำงาน แล้วเปิดให้ปลัดเทศบาลและผู้จัดการสถานธนาอนุบาลฟัง ซึ่งผู้ฟ้องคดีปฏิเสธว่าไม่เคยบันทึกเสียงไว้และได้เปิดคลิปเสียงแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในคอมพิวเตอร์ ให้ฟัง แต่นางสาวชันทองไม่เชื่อโดยบอกว่าต้องมีคลิปเสียงที่บันทึกเรื่องดังกล่าวแน่นอน จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ไปส่งนางสาวชันทองที่บ้านพัก ผู้ฟ้องคดีเคยไปทานอาหารกับนางสาวชันทองประมาณ

/๔ - ๕ ครั้ง...

๔ - ๕ ครั้ง ผู้ฟ้องคดีเคยขับรถไปส่งนางสาวชั้นทองไปวัด ไปสถานีขนส่ง และผู้ฟ้องคดีรับว่า เคยไปร้านตัดเสื้อของนายถวิลด้วยกัน ประกอบกับเมื่อพิจารณำบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล ที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน ได้แก่ นางธารณี อยู่ระอ อเจ้าของบ้านซึ่งผู้ฟ้องคดีเช่าอยู่ ซึ่งได้ให้ถ้อยคำว่าคุณเคยเห็นผู้ฟ้องคดีและนางสาวชั้นทองนั่งรถยนต์เข้าบ้านเช่าในเวลากลางวัน ประมาณ ๔ - ๕ ครั้ง นางสาวพัชรียา พจนานนท์ เจ้าของบ้านเช่าที่นางสาวชั้นทองเช่าอยู่ ซึ่งได้ให้ ถ้อยคำว่าคุณเคยเห็นผู้ฟ้องคดีมาส่งนางสาวชั้นทองกลับบ้านตอนดึกๆ เห็นผู้ฟ้องคดีขับรถพานางสาว ชั้นทองไปวัด นายยุคล ช่างทอง และนายชัยรัตน์ ทำนาค ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานของผู้ฟ้องคดี และนางสาวชั้นทอง ให้ถ้อยคำว่าคุณฟ้องคดีย้ายมาใหม่ๆ นางสาวชั้นทองเล่าให้ฟังว่าผู้ฟ้องคดี ชวนไปทานอาหารบ่อยครั้ง ทั้งสองคนมีความสนิทสนมกันและปรึกษาเรื่องการทำงานบ่อยครั้ง นายถวิล ทรนุรักษ์ (เจ้าของร้านตัดเสื้อ) ซึ่งให้ถ้อยคำว่าคุณฟ้องคดีและนางสาวชั้นทองได้มาตัดเสื้อ ที่ร้านตนสองครั้ง นางสาวชั้นทองมีพฤติกรรมค่อนข้างเอาใจใส่ผู้ฟ้องคดี เท่าที่สังเกตน่าจะมี ความสนิทสนมกัน และนางวรรณมา วิจิตรสมบัติ ซึ่งให้ถ้อยคำว่าคุณเห็นผู้ฟ้องคดีและนางสาว ชั้นทองเดินไปดูเครื่องประดับที่ร้านแสงเจริญการพลอยด้วยกัน แล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและ พยานบุคคลดังกล่าวต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีและนางสาวชั้นทองไปไหนมาไหน ด้วยกันสองต่อสองหลายครั้ง และอยู่ด้วยกันสองต่อสองในเวลากลางวันในที่เรือนหลายครั้ง อันแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่สนิทสนมกันเป็นพิเศษเกินกว่าผู้ร่วมงานทั่วไป ประกอบกับ เมื่อพิจารณาจดหมายฉบับลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔ ของนางสาวชั้นทองที่มีถึงนางสาวสุจิตรา วงศ์พยัคฆ์ เพื่อนของนางสาวชั้นทอง ที่เล่าถึงความวิตกกังวล โดยมีข้อความตอนหนึ่งพาดพิงถึง ผู้ฟ้องคดีว่า “ที่เราเคยเล่าให้ฟังว่าเรากับผู้ช่วยสสิโรจน์เคยมีอะไรกันนั้น...จนเราต้องใจอ่อน ยอมเป็นของเขา... และเมื่อมีครั้งที่ ๑ แล้วมันก็ต้องมีครั้งต่อๆ ไป ประมาณ ๔ ครั้ง...” และ เมื่อพิจารณาสมุดบันทึกที่นางสาวชั้นทองบันทึกไว้ก่อนเสียชีวิต จำนวน ๔ ฉบับ คือ บันทึกลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔ มีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “ตั้งแต่นายสสิโรจน์เข้ามาในชีวิตนี้ รู้สึกว่าชีวิตลูก มีแต่ความวุ่นวาย...หลอกเราตั้งแต่รู้จักกันเลย บอกว่าไม่สบาย พาให้เราไปที่ห้องแล้วเขาก็ทำเรา ทำไมเราถึงต้องใจอ่อน... พอมีอะไรกัน ๑ ครั้ง มันก็ต้องมีครั้งต่อๆ ไป” บันทึกลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีความตอนหนึ่งระบุว่า “วันนี้ที่ทำงานกดดันมาก คำพูดคนส่วนใหญ่พูดแบบเห็นเรา เมื่อคืนว่ามีอะไรกับผู้ช่วยเลย...” บันทึกไม่ลงวันที่ ขึ้นต้นด้วยข้อความว่า “เขียนด้วยความทุกข์” ระบุว่า “...ตั้งแต่รู้จักกับนายสสิโรจน์เรามีแต่เรื่องวุ่นๆ... เขามีอะไรกับข้าพเจ้าเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยที่ข้าพเจ้าไม่เต็มใจ และมีครั้งที่ ๑ แล้วก็ต้องมีครั้งต่อๆ ไป...” บันทึก ไม่ลงวันที่ ขึ้นต้นด้วยข้อความ “สวัสดีพี่ป็น” มีความตอนหนึ่งระบุว่า “...รู้จักกับนายสสิโรจน์ เขาหลอกลูกให้มีอะไรกัน... เมื่อวันที่ ๒๗ ตีกลงไปมีอะไรกลับมา ตีกลงว่าเขาอัด VDO คลิปไว้...”

/ประกอบกับ...

ประกอบกับเมื่อพิจารณาถ้อยคำของพยานบุคคลหลายรายที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน ได้แก่ พยานรายนางสาวสุจิตราซึ่งเป็นเพื่อนของนางสาวชั้นทองได้ให้ถ้อยคำว่า นางสาวชั้นทองได้เคยโทรมาเล่าเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ฟ้องคดีให้ฟังหลายครั้ง โดยเล่าว่า ผู้ฟ้องคดีเพิ่งย้ายเข้ามาทำงานใหม่ เป็นคนเอาใจเก่ง ปากหวาน และได้ชวนนางสาวชั้นทองไปนั่งรถชมสถานที่สำคัญในจังหวัดตราดบ่อยๆ ทั้งสองคนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกัน โดยนางสาวชั้นทองพลาดเอง และคบกันได้ประมาณสองสัปดาห์แล้ว ต่อมาได้เล่าให้ฟังอีกว่า นางสาวชั้นทองขอยุติความสัมพันธ์หลายครั้งแต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอม และพยานรายนางสาวพัชรียา พจนานนท์ เจ้าของบ้านเช่าที่นางสาวชั้นทองเช่าอยู่ ได้ให้ถ้อยคำว่า ก่อนที่นางสาวชั้นทองจะเสียชีวิต เคยเล่าให้ฟังว่า มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ฟ้องคดีและกลัวว่าผู้ฟ้องคดีจะบันทึกภาพขณะร่วมประเวณีไว้แล้วนำมาเปิดเผยต่อปลัดเทศบาลและผู้จัดการสถานธนานุบาล และบอกว่าจะไม่ไปทำงานขายทอดตลาดที่สถานธนานุบาลเทศบาลเมืองตราดเนื่องจากไม่อยากเจอผู้ฟ้องคดี ปลัดเทศบาลและผู้จัดการสถานธนานุบาล จากนั้น พยานได้ทราบว่านางสาวชั้นทองได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดทุ่งไก่อัดัก และได้ฆ่าตัวตายที่วัดดังกล่าวในเวลาต่อมา เมื่อพิจารณาจดหมาย บันทึก ตลอดจนถ้อยคำพยานบุคคลแล้ว จะเห็นได้ว่าต่างมีเนื้อความสอดคล้องกัน อันแสดงให้เห็นถึงการที่ผู้ฟ้องคดีมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวชั้นทองจนอาจถึงขั้นได้ร่วมประเวณีกัน เพราะมีฉะนั้นแล้วนางสาวชั้นทองคงไม่เขียนจดหมายและบันทึกเล่าว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ฟ้องคดีเพื่อระบายความในใจให้เพื่อนสนิทและเจ้าของบ้านเช่าฟัง เพราะเป็นเรื่องที่ทำให้นางสาวชั้นทองเองต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงและถูกดูถูกจากบุคคลทั่วไป และคงไม่ต้องวิตกกังวลว่าผู้ฟ้องคดีจะนำภาพหรือเสียงการร่วมประเวณีกันระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวชั้นทองไปเปิดเผยแก่บุคคลภายนอก โดยจดหมายและบันทึกยังเล่าถึงความวิตกกังวลและความทุกข์ใจอย่างรุนแรงของนางสาวชั้นทอง จนถึงขนาดที่เป็นเหตุให้นางสาวชั้นทองได้กระทำการฆ่าตัวตาย ข้อเท็จจริงจึงน่าเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีภรรยาอยู่แล้วและดำรงตำแหน่งเป็นถึงผู้ช่วยผู้จัดการสถานธนานุบาลเทศบาลเมืองตราด แต่กลับอาศัยฐานะที่ตนเป็นผู้บังคับบัญชาของนางสาวชั้นทอง ทำให้นางสาวชั้นทองมีความไว้วางใจ และมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวจนอาจถึงขั้นได้ร่วมประเวณีกัน และทำให้นางสาวชั้นทองเกิดความวิตกกังวลและความกดดันอย่างรุนแรงจากบุคคลทั่วไป แต่ไม่กล้ายุติความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ฟ้องคดี โดยกลัวว่าผู้ฟ้องคดีจะได้บันทึกภาพหรือเสียงการร่วมประเวณีกันระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวชั้นทอง แล้วนำไปเปิดเผยแก่บุคคลภายนอก ทำให้นางสาวชั้นทองไม่อยากไปทำงานขายทอดตลาดที่สถานธนานุบาลเทศบาลเมืองตราด เนื่องจากไม่อยากเจอผู้ฟ้องคดี ปลัดเทศบาล และผู้จัดการสถานธนานุบาล อันมีผลกระทบต่อกิจการของสถานธนานุบาล พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

/อย่างไรก็ตาม...

อย่างไรก็ตาม จากรายงานการสอบสวนรวมถึงจดหมายและบันทึกของนางสาวชั้นทอง ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใดในรายงานที่แสดงว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่เป็น การข่มขืนหรือข่มขู่ให้ผู้ฟ้องคดีกลัวจนยอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ฟ้องคดี หรือผู้ฟ้องคดีได้บันทึก ภาพหรือเสียงการร่วมประเวณีกันระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวชั้นทอง หรือมีพฤติการณ์ ข่มขู่ให้กลัวหรือข่มขู่ว่าจะเปิดเผยบันทึกภาพหรือเสียงดังกล่าวเพื่อให้นางสาวชั้นทอง ยอมมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ฟ้องคดีต่อไป อันเป็นการข่มเหงจิตใจนางสาวชั้นทองซึ่งเป็น ผู้ได้บังคับบัญชาอย่างร้ายแรง ทำให้นางสาวชั้นทองกลัวว่าจะได้รับความอับอาย เสียชื่อเสียง เกียรติยศ เครียดวิตกกังวลอย่างหนักจนตัดสินใจฆ่าตัวตาย อันเป็นพฤติการณ์ที่จะถือได้ว่าเป็น ผู้ประพฤติก่อร้ายแรง ดังนั้น แม้ตามจดหมายและบันทึกของนางสาวชั้นทอง จะฟังได้เป็นลำดับและน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่จะถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติก่อ ร้ายแรงได้ก็ตาม แต่พยานหลักฐานดังกล่าวก็มาจากบันทึกและการบอกเล่าของ นางสาวชั้นทองฝ่ายเดียว ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ให้การปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าวมาโดยตลอด ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีอยู่จึงยังไม่พอฟังว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์อันถือได้ว่าเป็น ผู้ประพฤติก่อร้ายแรงตามที่ถูกลงโทษ คงฟังได้แต่เพียงว่าเป็นผู้ประพฤติก่อ ร้ายแรงตามข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงาน จ.ส.ท. ว่าด้วยพนักงานสถานธนาอนุบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้างได้ตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ตามข้อ ๕๖ ของระเบียบดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกจากพนักงานสถานธนาอนุบาล โดยให้การ เพิกถอนมีผลนับแต่วันที่มิคำพิพากษานี้ถึงที่สุด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดี กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิมและคืนสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้ตามระเบียบ กฎหมายตั้งแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นต้นไป คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และมีข้อสังเกต เกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้ถูกต้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งสำนักงาน จ.ส.ท. ที่ ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษไล่ออกจากการเป็น

/พนักงานสถานธนาอนุบาล...

พนักงานสถานธนาอนุบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลัง ไปถึงวันที่ออกคำสั่ง โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไป ตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีใหม่ให้ถูกต้องตามฐานความผิด และคืบสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับในระหว่างที่ออกจากการเป็นพนักงานสถานธนาอนุบาล แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

นายฤทัย หงส์สิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ

ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวอมรา สัจจาสัย

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

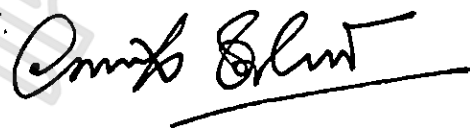
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อบ.๒๙๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่
อน. ๒ /๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายนงศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
และนายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ
และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจากนางศิริวรรณ จุลโพธิ์
และนายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด

